

אין עומדין פרק חמישי ברכות

מב א מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ב מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ג מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ד מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ה מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ו מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ז מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ח מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב ט מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"א מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ב מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ג מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ד מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ה מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ו מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ז מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ח מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב י"ט מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

מב כ' מ"י פ"ה מ"ג
כ"ח בדמית' ל"א:

המבדיל בחפלה לריד שיכדייל על הסוס או לא: בינים
עוב שחל להיות אחר השבת. שאין מחפליין אחר חנון: ה"ג הלכה
מכלל דפליגי ולא פליגי והא פליגי רבנן אומר דפליגי רבנן בשאר
ימות השנה ב"י"ט שחל להיות אחר השבת מי פליגי, והא פליגי ר"ט?
אמרו כל השנה מי עבדין כ"ט"ט והשתא
נעבדו וכו'. והכי יפרי' (א"ל רבי
וירא) [ג] הלכה מכלל דפליגי בחמיה
ופריך הגמרא ולא פליגי והא פליגי
רבנן וכו': והא פליגי ר' עקיבא.
לומר דברכה רביעית לשמה ולאמרי'
למימר הלכה כר"א לאפוקי מד"ט:
אמרו כל השנה כולה מי עבדין כ"ט"ט
השתא נעבד כ"ט"ט. דלמפרקי
למימר הלכה כר"א: בלבב. מ"ד
אלב דרשינן לה בפרקין ומ"ד פליגי
מדרש' לה דרשינן כרבי' אבל אורווי
מוריין ליהודי לטעו' כר"א ב"י"ט שחל
ליות בח' בשבת ומ"ד צלצ' אורווי
נמי לא מוריין וחי עבדי לא מהדריין
נעבדו: מודים. חכמים לר"א ב"י"ט
שחל ליות אחר השבת: נפש דב'
מיא בר אבא צידק. י"ט הוא מודקק
בלשון רבו וקוצע צו סימנים שלא
יחלקו לו גר'אין כמטיין-או כמודים:
בבבבב. שיהי מודקק בלשון רבו
ואומר 'סמיו כפול היה וצע' צעלשן
עקב עקב וכו' - אלעבב - כפסמים
וכסוכה על גב האלעבב הוא דוקק
בלשון רבו ולא אמר אלעבב כפולה
היא: ש פורקין הא דרמבא מלמך
ר' יהודה דייק ספיקו דרבוותי
חי מודרי יהודה חי מודר יהודה
וקשיא לי בגוה עובא חל דרמבא
לא ראה רבי יהודה ממיין לא רבי
יהודה כרבי אלעבי ולא ר' יהודה
קשיא ועוד כולו אמוראי נמי
דייק לומר דבר דבס אומר ועוד
ליכא למימר מהא, דייק לישנא
דשמעתא אלא ספיקו דרבוותא:
סמיו כפול. אלעבבאם וז לפנים
מזו כזיקק עגול לישכ שס: לא
חי דעבב' פ'. לא גר'אין ולא
מודים ולא מטיס: ופרעע. לומר

בין קודשת שבת לקדושת יום וכו' הבלת
וקדשת את עמך ישראל בקדושתך יאמר ותתן לנו ה' אלהינו מועדים
לשמה וכו' ומיסי-מקדש ישראל והמונים: מתני' האומר.
בחפלהו: על קן צפור יגיעו רחמיך. אכמים שהיו מראים ענמם
כמהכונים להעמיק בלשון חכמים
ואומרים רחום ותתן אתה ועל קן
צפור יגיעו רחמיך שאמרת לשלח את
האש וצפורי' על קוב שחלה עושה
לנו יזכר שמך או שאומר מודים
מודים משתקין אותו: ג' שטעיל
קבלה. לומר על אלה חס ולא על
שאר בריותיו: מדופנ: מלחיות, והוא
לא לרחמים עשה אלא להטיל על
ישראל חקי גורויו להדיע שס
עבדו וזמיו מלחיות וגוריו חקויו
אף דבריו ישי לטעו' ולמטיס להטיב
עליהם ולומר מה לזך במנוה זו:
ובבב גמי למודי לאביו הא דבבי.
שיבי ל מוה קשיב: חי לא
דלמריבא ממש. האל הגדול הגבור
הטורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחל' (דברים י): ופניניבו בחפלה.
כשהפלל עורא על מעל הגולה
בספר עורא (מחיה ס): הכל בידי
שמים. כל הכא על היום צד
הקב' הוא כון' לרוח קצר עני
עשיר חסם שוטה לכן שמור' הכל
בידי שמים הוא אכל לזיק ורשע
חינו כל על ידי שמים את זו מר
בידו על חס ונתן לפניו שני דרכים
והוא יבחר לו יראת שמים:
מילפא מילתא וחי לה. כל פירב
ופירב פורב ופניני-מגונה חי, שמוך
לא משתקין ליה שאין זה דומה
למקבל עליו שיש מלכות אלא
למשלוחי, אומר פסקו שלם ופני ליה
משתקין ליה דמחזי כשמי רשויות:
מכרואת

שבת קן: וסא
[שמך]

[שיל סע].

עבדין מז:

[למן למ:
פסמים עב:]

פסמים עב:
סכס סע.

מגילה ספ:

[למן דף ג.
[צ"ל]]

[פירושין ג.
מגילה סע חזר

[פירושין מגילה
ופסי דב:]

[מגילה סע
סכס עב:]

אמר ליה רבינא לרביא הלכתא מאי? אמר
ליה כי קידוש-מה קידוש אף על גב דמקדש
בצלוחא מקדש אבסא אף הברלה נמי אפיג'
דמבדיל בצלוחא מבדיל אבסא: ר' אליעזר
אמר בהוראה: ר' יורא הוה רכיב חמרא
הוה קא שקיל ואזיל ר' חייא בר אבין בתריה
אמר ליה ודאי דאמריה משמיה דר' יוחנן
הלכה בר' אליעזר ביום טוב שחל להיות
אחר השבת. (אמר ליה [א] אין) הלכה מכלל
דפריגי? וכל פריגי? וכל פריגי רבנן! אימר
דפליגי רבנן בשאר ימות השנה. ביום טוב
שחל להיות אחר השבת מי פליגי? וכל פריגי
עקבא? אמר כל השנה כולה מי עבדין
כר' עקיבא השתא ניין ועבדי כותיה: כר'
השנה כולה מאי מעמא לא עבדין כרבי
עקיבא דתמי סרי תקון השפרי לא תקון
הכא נמי שב תקון תמי לא תקון אמר ליה לא
הלכה אתמר *אלא ממין אתמר [ג] (ואתמר
ר' יצחק בר אבדימי אמר משום רבינא הלכה
ואמרי לה ממין ר' יוחנן אמר מודים ור' חייא
בר אבא אמר נראין אמר ר' יורא נקום דרבי
חייא בר אבא בידך *דרייק וגמר שמעתא
מפומא דמדה שפיר כרחבא דפומבדיתא
[ד] אמר רחבא *אמר ר' יהודה *הר הבית
סמיו כפול היה והיה סמיו לפניו ממין אמר
רב יוסף אלא לא הוא ידענא ולא הוא
ידענא אלא מדרב ושמואל ידענא דתקינ
לן מרגיתא בבבל יתודיענו ה' אלהינו את
משפמי צדק ותלמדנו לעשות חקי רצונך
ותגילנו זמני ששון וחי נדרה [ד] ותרישני

קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב
הבדלה, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשתה הבדלת וקדשת את
עמך ישראל בקדושתך, ותתן לנו וכו'. מתני' *האבוא *יעל קן צפור
יגיעו רחמיך, ועל מוב יזכר שמך, ימדים מודים משתקין אותו: ג' בשלמא
מודים מודים משתקין אותו משום דמחזי כשתי רשויות, ועל מוב יזכר שמך
נמי משמע על המובה ולא על הדעה אדם לברך על הדעה כשם שמפרך על המובה אלא על
קן צפור יגיעו רחמיך מ"ט? פליגי בה תרי אמוראי במערכא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד
אמר מפני שממיל קנאה במעשה בראשית וחד אמר מפני שעושה מרותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים
ואינו אלא גזרות-הבוא דנתת קמיה דרבה ואמר אתה חסד על קן צפור אתה חס ורחם עלינו אמר רבה
כמה ידע האי צורבא מרבנן לרצוין למריה, אל אבוי הוא משתקין אותו תנן: *יורבה נמי לתודוי לאביי הוא
דבעי. הדיא דנתת קמיה דר' תנינא אמר האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראי התוק והאמיץ
הזדא והגבבר המתין לו עד דסיים, כי סיים אל סיימתינהו לכולו שכוז דמך למה לי כולי האי אגן הני
תלת דאמריין אי לא דאמרינהו משה רבינו באורייתא ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בחפלה לא
הוינן יכולין למימר להו ואת אמרת כולי האי ואולת' משל למך בשר ודם שהיו לו אלף אפנים דינרי זהב והו
מקלסין אותו בשל כסף, והלא נגאי הוא לו: ואמר *רבי תנינא *הכל בידי שמים חיי מוראת שמים שנאמר
ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה, אמר יראת שמים מילתא זמרתא היא והיא תנינא
משום ר' שמעון בן יודי אין לו להקביה בבית גגווי אלא אוצר של יראת שמים שנאמר *יראת ה' היא
אוצרו? אין, לגבי משה מילתא זמרתא היא דאמר ר' תנינא משל לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו,
דומה עליו ככלי קמין, קמין ואין לו, דומה עליו ככלי גדול: מודים מודים משתקין אותו: אמר ר' יורא *כל
היאמר שמע שמע כאומר מודים מודים דמי מתיבי [הקרא את שמע וכפלה דרי זה מגונה] מגונה
היא דדיי שתוק לא משתקין ליה לא קשיא הא דאמר מילתא ותני לה, והא דאמר פסקא
פסקא ותני ליה, אמר ליה רב פפא לאביי והילכא מעיקרא לא כון דעתיה ולכוסף כון דעתיה: אמר ליה
הברותא

ג' אלא מין לחמר. טיין תהנת דבר שמואל (סמן קיד): בבתני' לחמר על קן צפור. ה' וזיק' ה' אמר על פסוק חס וכסמא מופיע ה'. וכנסת רכב כסמא כי סמא (פ'):
ג' אלא מין לחמר. טיין תהנת דבר שמואל (סמן קיד): בבתני' לחמר על קן צפור. ה' וזיק' ה' אמר על פסוק חס וכסמא מופיע ה'. וכנסת רכב כסמא כי סמא (פ'):

ג' אלא מין לחמר. טיין תהנת דבר שמואל (סמן קיד): בבתני' לחמר על קן צפור. ה' וזיק' ה' אמר על פסוק חס וכסמא מופיע ה'. וכנסת רכב כסמא כי סמא (פ'):

ג' אלא מין לחמר. טיין תהנת דבר שמואל (סמן קיד): בבתני' לחמר על קן צפור. ה' וזיק' ה' אמר על פסוק חס וכסמא מופיע ה'. וכנסת רכב כסמא כי סמא (פ'):